

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 409 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 26 oct. 1955

Pe drumul lui Miciurin

Rudolf Palocsay

Director al Stațiunii Experimentale Pomicole din Cluj
Laureat al Premiului de Stat

În ziua de 27 octombrie a.c. se împlinesc 100 de ani de la nașterea marelui savant sovietic Ivan Vladimirovici Miciurin.

Miciurin și-a închinat întreaga viață binelui poporului, ridicării pomiculturii ruse.

Vladimir Ilici Lenin, considerind munca lui Miciurin ca având o valoare uriașă, i-a acordat — din primul moment după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — cel mai larg sprijin.

Cercetînd amănunțit viața și cerințele plantelor, Miciurin a elaborat metode noi, proprii, cu ajutorul cărora a putut apoi să creeze minunatele sale soiuri de pomi fructiferi. În cei 60 de ani de activitate de ameliorator, Ivan Vladimirovici Miciurin a îmbogățit pomicultura cu peste 150 soiuri noi de fructe. El a creat 63 soiuri noi de meri, 20 soiuri de peri, 13 soiuri de vișini, 15 soiuri de prune, 6 soiuri de cireși, 9 soiuri de caise, 8 soiuri de viță de vie etc. Datorită noilor sale soiuri, cultura pomilor fructiferi s-a extins pînă în îndepărtatele regiuni nordice, unde pînă atunci, din cauza condițiilor climatice aspre, oamenii nu cunoscuseră decît arborii sălbatici.

Întreaga viață a lui I.V. Miciurin ne îndeamnă să nu ne supunem vitregiilor naturii, ci să luptăm cu curaj pentru a pune natura în slujba omenirii. Miciurin avea încredere în puterea omului și era convins că omul e în stare să stăpînească natura.

După eliberarea patriei noastre, micurismul s-a răspîndit tot mai larg și la noi.

Întîlnirea cu învățătura marelui savant sovietic — prin traducerea în limba romînă a lucrărilor sale — a însemnat o cotitură în activitatea mea de ameliorator. Atunci mi-am dat seama că merg pe drumul cel bun, că metodele mele de lucru se aseamănă foarte mult cu cele ale lui Miciurin. Aceasta mi-a pricinuit o mare fericire și mi-a dat curaj să încerc experiențe mai complicate și care promiteau rezultate valoroase. În lunga mea activitate am creat multe soiuri noi de plante printre care soiuri de trandafiri, de gura leului, de gladiole cu flori mai mari, mai frumoase colorate, cu inflorescențe mai bogate.

Folosind metoda micuriniștă a îmbinării altoirii cu încrucșarea, am obținut multe rezultate bune atît la plante anuale cît și la pomii fructiferi. Astfel, e hibridul — din pătlăgelele roșii și ardei — cu fructe de forma ardeiului, foarte bogate în vitamina C, la crearea căruia plantele-părinți au fost altoite înaintea încrucșării; astfel sînt miile de hibridi de pomi fructiferi, care — după ce au fost creați — sînt „educați” după metoda micuriniștă a mentorului, prin altoirea în coroana unor soiuri vechi sau invers, prin altoirea unor soiuri vechi în coroana hibridilor. În anul acesta au fructificat pentru prima dată zece de hibridi, unii dintre ei avînd fructe mult mai valoroase decît solurile părinți. Un astfel de rezultat valoros a fost obținut la un hibrid de păr pe care s-au făcut fructe de 400—700 gr. Ca rezultat al unei experiențe de peste 28 de ani, tot în anul acesta am reușit să dau în producție 24 soiuri noi de gladiole cu flori de mărime și culori neîntîlnite pînă astăzi.

Atît eu cît și colaboratorii mei de la Stațiunea Experimentală Pomicolă ne conducem în activitatea noastră de ameliorare după principiile lui I. V. Miciurin și folosim metodele sale.

Așa cum ne sfătuiește Miciurin, noi nu ne opim la descoperirile, la metodele sale, ci căutăm să le dezvoltăm, să îmbogățim știința micuriniștă cu noi rezultate.

Ivan Vladimirovici Miciurin a murit acum douăzeci de ani la vîrsta de 80 de ani. El însă trăiește în noi, în elevii săi, în marea curent al micurinișmului. El va rămîne veșnic nemuritor prin învățătura pe care ne-a lăsat-o ca moștenire, învățătură închinată vieții și fericirii omului.

Cîntecul activistului de rînd

de ION BRAD

Cînd spun „Partid”, eu vîd și lunci cu flori,
Și fruntea unor scumpi conducători,
Și plugul care-n țelină se-mplîntă,
Și cîntec furtunos și mină blîndă,
Și singe picurînd în bătălie,
Și trăsnete, și glas de ciocîrle
Și printre toate acestea colînd
Te vîd pe tine, activist de rînd.
E seară poate... Dorm pe ceruri stele...
Tu chiar acum pornești la drumuri grele —
Și îmi rămîne-n minte clipa asta
Cînd treci de prag și îți săruși nevasta.
Adio! Poate zorii te vor prînde
Cu ochii-arzînd de lung nesomn fierbinte
La geamul unui tren... Te vîd apoi
Pe uliți care-noată în norot,

La casa unei babe guralive,
În fîduriștea unei colective,
Sau admirînd amurgul de coral
Pe care îl imită un furnal,
Sau hărțuit de întrebări viclene,
Sau încruntînd o dată din sprîncene,
Sau povestînd, glumînd cînd greul trece,
Sau pe-un birou mîncînd merindea rece,
Sau chiar visînd cu ochii-nțredeschiși,
Sau chiar pîndî, la drum, de niște înșl...
Așa te vîd și-mi pare că tu ești
Cel care-n bezna grea despici ferești,
Ostașul care-ascultă comandantul,
Pilotul care biruie neantul,
Tu care în pămîntul fărăi scrii
Ofel, recolte, zboruri, poezii...

In cinstea zilei de 7 Noiembrie și a celui de-al doilea Congres al P.M.R.

Chemarea fruntașilor în producție din București

Zilele acestea fruntașii în producție din întreprinderile Capitalei s-au sfătuit cum pot cinști mai bine cele două mari sărbători apropiate: ziua de 7 Noiembrie și cel de-al doilea Congres al P.M.R. În chemarea pe care au adresat-o cu acest prilej colectivelor de muncitori și tehnicieni ai tuturor întreprinderilor din țară, fruntașii în producție din Capitală au amintit izbînzile de pînă acum: 141 întreprinderi industriale și cooperatiste din Capitală, care și-au îndeplinit planul cincinal; pînă la 1 septembrie colectivele întreprinderilor din Capitală au realizat economii bănești de 348 milioane lei, îndeplinindu-și aproape angajamentul pe întreg anul. Ei s-au angajat să muncească și să lupte astfel, încît pînă la 7 Noiembrie să crească cu încă 19 numărul întreprinderilor care și-au îndeplinit planul cincinal, iar restul de întreprinderi să-l îndeplinească pînă la 23 decembrie.

Muncitorii întreprinderilor din Capitală se angajează să intensifice întrecerea socialis-

tă contribuind astfel la îndeplinirea în cinstea Congresului a planului producției globale industriale pe întreg Cincinalul. Ei se angajează să sporească productivitatea muncii, să depășească cu 60 de milioane lei valoarea acumulărilor socialiste pe care s-au angajat să le realizeze.

Muncitorii fruntași din Capitală, n-au uitat la această consfătuire să cerceteze și lipsurile care ar putea împiedica realizarea minunatelor lor an-

gajamente. Ei au socotit astfel că vor trebui mai mult folosite rezervele interne ale fiecărei întreprinderi, va trebui mai bine organizată întreținerea socialistă ca și răspîndirea pe scară mult mai largă a experienței înaintate.

Acestea sînt dovezi care arată cît de însemnată este această chemare, cît de neclintită este hotărîrea bravilor noștri muncitori de a-și îndeplini cu cinste angajamentele luate.

Noua întovărășire poartă un nume drag

Într-o după amiază, la secția raională Zeletin, telefonul sună scurt:

— Alo! — s-a auzit la celălalt capăt al firului — aici Ion Bozga, președintele sfatului popular Burdusacii. Avem nevoie de un inginer care să ne ajute la comasarea pămîntului întovărășirii...

Și, zilele trecute, în sat la Burdusaci s-a inaugurat prima întovărășire agricolă din comună. Cu bucurie nemăsurată, izvorită din suflet, oamenii au dat întovărășirii lor un nume drag, dar și plin de răspundere: „Cel de al II-lea Congres al P.M.R.”.

Rîndurile membrilor întovărășirii cresc zi de zi. Chiar în ziua inaugurării s-au mai înscris în întovărășire încă 11 țărani muncitori, iar în următoarele două zile au mai depus cereri încă 12 familii. Vreo câteva zile în șir, tehnicianul Ion Munteanu n-a mai avut o dihnă; a trebuit să unească într-o singură țară 33 hectare pămînt. În urma lui au pornit să brazdeze adînc peste hături, tractoarele de la S.M.T., Podul Turcului.

EUGEN MIHALACHE
corespondent

DECADA CÎNTECULUI ȘI DANSULUI SOVIETIC

Intre 20—30 octombrie are loc pe întreg cuprînsul țării „Decada cîntecului și dansului popular sovietic”.

Numeroase formații artistice, de la marile ansambluri pînă la cele mai mici echipe de amatori, și-au arătat cu acest prilej dra-

gostea pentru arta populară sovietică, îmbogățindu-și repertoriul cu minunate dansuri și cîntece sovietice.

1. În fotografie: Ansamblul C.F.R. din Capitală executînd cu măiestrie un frumos dans sovietic; 2. O echipă de amatori din Panclu prezintă dansurile: „Cazacioc” și „Polca”.

Azi de MUNCĂ

Intr-una din odăile unui fost conac am aflat odată un pian cu coadă, cu lucruri de sînoasă, care-și dezvelește șiragul de clape așa cum dezvelește un rîs sănătos dinții. Pe scăunelul din față stătea o fetișcană din gospo-

— spune președintele gospodăriei colective „Drum nou” din comuna Zăbrani, raionul Lipova. Și nota pe bună dreptate. Nu e săptămîna în care brigada artistică de agitație să ne înfrunte pe colectivisti cu frumoasele ei programe.

de iarnă o mare dezvoltare o capătă tenisul de masă. In sala clubului, Caiman Elena, Pisat Ana, Pitco Iosif salatați al gospodăriei și Pinzaru Tudor, colectivist, luptă cu strășnicie într-o partidă de tenis de masă în patru. La căminul cultural din Ză-

Tractoriștii de la S.M.T.-Neudorf (raionul Lipova) ascultînd la radio vești din țară și din toată lumea. Cu acest prilej au fost invitați și muncitorii Niheli Rudolf, Puican Alexandru, precum și colectivistele Hai Maria și Eva Feidel.

dărie. Nu știu unde învățase (poate tot încercînd în fiecare zi la pian), dar cînta acum fără greș, un cîntec săltăreț. Și fata rîdea și parcă rîdea și pianul. Era atunci după o zi de muncă. Și fata cînta, iar cei din jur băteau ușor tactul cu piciorul. Poate că pe vremuri, tot pe scăunelul acela se așezau în ceasul amurgului domnițele din conac și cîntau, visînd aiurea, melodii triste ca și sufletul lor bolnav... In vreme ce truditonii de pe moșie cădeau storși de vlagă pe șaburile tari din cocioabe. Au trecut ani de atunci și azi, răgazul de după ziua de muncă este cu adevărat odihnitor și minunat de plăcut pentru cei ce muncesc. Cu cită nerăbdare vin tinerii și bătrînii seara la club. La fiecare gospodărie agricolă de stat sau S.M.T. clubul e nelipsit.

O călătorie făcută într-un colț oarecare de țară ne-a arătat cît de adevărat este acest lucru.

— Noi socotim brigada artistică de agitație a patra brigadă de lucru a gospodăriei

Nici biblioteca de aici nu e însă mai prejos. Ea are 6000 de volume, 500 de cititori și o bibliotecară de nădejde, pe Marta Sandor. La bibliotecă vin și tănani muncitorii din comună. Unul dintre ei, Flori Florea, a devenit unul dintre cei mai activi cititori de aici.

După o zi de muncă tractoriștii de la S.M.T. din Neudorf, raionul Lipova, (S.M.T. fruntaș pe raion) se adună adesea în jurul aparatului de radio. Aici ascultă vești din țară și din toată lumea și le discută apoi aprins. Uneori invită și oaspeți. Iată-i acum, lângă aparatul de radio pe Puican Alexandru și Niheli Rudolf muncitori la S.M.T. și pe Hai Maria și Eva Feidel colectiviste din comună.

Sporturile se bucură de multă prețuire la G.A.S. „Descătușarea” din comuna Zăbrani (același raion). Gospodăria are echipă de fotbal, de volei, echipament sportiv și, firește, jucători buni. In lunile

brani, jocurile de șah nu mai ajung. In ultimul timp s-au mai adus încă trei de la raion și se vor mai aduce. Aceasta pentru faptul că oamenii de aici care cu ani în urmă se întrebau ce vor mîncea mîine, au azi destulă liniște sufletească pentru a sta la o masă de șah. Numărul șahiștilor din Zăbrani, tineri și bătrîni, crește văzînd cu ochii.

T. VEVERIȚA

Comuniștii în frunte

Președintele întovărășirii

Ginduri și indeletniciri noi frămîntă tineretul din această îndepărtată comună a Urziceniilor. Judecînd numai după atît și poți înțelege cît de mari sînt prefacerile petrecute în viața satului și a oamenilor. Le-am aflat tăifăsuind cu fruntașii comunei, într-o seară după ce s-a stins larma tinerească.

S-a povestit despre gospodăria colectivă și întovărășire, despre lumina electrică și drumul cel nou pietruit. Și de fiecare dată se pomenea numele unor oameni. Vorbeau despre ei cu cuvînte avîntate cei de față, și mai firziu, la fel au vorbit cei din sat. Oamenii aceștia au iscat cu flacăra inimii lor scînta în sufletele multora. Oamenii aceștia sînt comuniștii din sat.

Intovărășirea agricolă „Izbînda” din Ulești, sat aparținător de comuna Eliza Stoenășii, își merită numele. I s-a dus vestea în toată țara. Anul acesta au însămîntat 17 hectare cu porumb, așezat în pătrat, și după primele socoteli producția la porumb boabe se ridică la 5.700 kg. la hectar. Au fost unii care auzeau de metoda însămîntatului în pătrat cădeau înapoi. Acum toată neîncrederea lor s-a spulberat. In aceste zile pe masa președintelui s-au adunat încă 40 de cereri de intrare în întovărășire. Izbînda întovărășirii din Ulești nu poate fi despărțită de numele președintelui, comunistul Dumitru Anghel. A muncit umăr la umăr cu toți, — dar cît zece, modest și fără zarvă. — așa cum muncesc comuniștii; s-a luptat să aducă știința agricolă în întovărășire și azi oamenii îi rostesc numele cu drag.

Intr-o zi, — se începuseră atunci lucrările de electrificarea — oamenii au zărit un șir lung de căruțe și-n capul lor pe Anghel. Acesta îi chemase pe întovărășii și le spusese despre ce este vorba. L-au urmat apoi aproape toți. Anghel nu putea să-i sfătuiască de rău. De la cîteva zeci de kilometri au adus stîlpi pentru electrificarea comunei. Azi scelipse luminile pe uliți și-n case și o rază din strălucirea lor este însăși gîndul și fapta comunistului Anghel.

Nicolae Matei, Spiridon Grigore, Grigore Toma, Dobre Teodorescu, agitatorii comunei, au fost văzuți cu zece zile în urmă ciocînînd la fiecare poartă. Se organizase o zi-record pentru colectarea produselor și ca treabă să izbîndească, agitatorii au luat-o din vreme tîmuriud pe oameni. La 1 octombrie realizarea planului de colectare trecuse de 70 la sută. La grîu și la lînă socotelile erau de mult terminate. Două din cei patru agitatori, comunistii Grigore Toma și Radu Andrei, sînt primii din comună care au terminat însămîntările de toamnă. Și după cum am văzut, ei nu s-au îngrijit numai de ograda lor. Au muncit în fiecare zi luminînd și îndemnînd pe oameni.

— E de mirare cum de pot ei răzbi cu atîtea treburi și atît de bine! — a spus cineva din jur.

— Sînt doar comuniști — i s-a răspuns și toți am înțeles cît de adînc este tîlcul acestor cuvînte.

V. TOSO

Mostenirea Cui Micurîn pe întîinderile Bărăganului

Bărăgan! Ce întindere nemărginită, cîtă bogăție de pămînt! Il privești cît poți cuprinde cu ochii și-i zărești hotărul abia acolo, departe, unde pare că cerul se unește cu pămîntul. Cîte lacrimi amare, cîtă sudoare a curs pe întinderea ta, bătrîne Bărăgan! De cîte ori n-a șuierat bicul vechilului deasupra spinărilor încovoiate, cîte mîini bătătorite n-au cules rodul răsărit din glia ta, și furat apoi de alte mîini, împodobite cu inele, mîinile celor obișnuți cu traicul de huzuc și de dezmaț!

Te priveam mai deunăzi, bătrîne Bărăgan, în timp ce șareta mă ducea pe un drum de țară spre ogoarele gospodăriei agricole colective ale comunei Pogoanele. Am sosit pe la amiază. In biroul inginerului Pătrașcu am găsit adunați cîțiva oameni. Erau toți tineri, dormici să-mi povestească despre munca lor, despre realizări, despre planurile de viitor. Tînărul inginer Pătrașcu, șeful secției agricole raionale Pogoanele, este în același timp și președintele cercului micurînist, despre care vorbește cu pasiune și entuziasm.

Mi-a rămas adînc întipărită în minte înfățișarea acestui laborator al cercului: o cameră nu prea mare, dar bine amenajată, cu vase și eprubete în rafturi, cu planșe explicative pe pereți, ou o măsută rotundă pe care stă ierbarul, cu un portret mare al celebrului învățat, Ivan Vladimirovici Micurîn. Chipul omului uscățiv, cu barbă mică și cărunță, privește parcă atent la cele ce se petrec în sala laboratorului...

— Cercul nostru micurînist, — povestea inginerul Pătrașcu — cuprinde 16 membri, toți tehnicieni, fiecare avînd în grija lui un grup de țărani muncitori pe care îi îndrumează în tot timpul anului. Oamenii vin la conferințe, citesc, urmăresc demonstrațiile practice. Adeseori ni se întîmplă să fim întrebați cînd va mai avea loc o conferință,

ce broșuri științifice au mai apărut...

Cu cîtă dragoste și rîvnă studiază țărani muncitori Ion Zainea! Il întîlnești fie în laborator, aplecat pe carte, fie pe lotul experimental. Vizitator permanent al cercului, el știe că nu poți aștepta daruri de la natură ci trebuie să i le smulgi. Priciut în selecționarea semințelor, Zainea a demonstrat în fața țărănilor cum și-a însămîntat la 20 septembrie grîul după metoda înaintate și cum astăzi s-a înălțat și se întinde ca un covor verde, mîngîiat de razele soarelui de toamnă.

Cercul micurînist din Pogoanele duce o activitate rodnică și neobosită. Oamenii muncesc cu dragoste răspîndind lumina științei, lumină care se revărsă pe întinsele ogoare ale Bărăganului.

La înapoiere, mergînd pe același drum, priveam aceleași pămînturi nesfîrșite. Sus pe cer se auzea huruitul unui avion. Avionul care vine să aducă medicamente pentru spitalul comunei... Iar de jur împrejur, pămînt, pămînt cît vezi cu ochii, și la marginea drumului flori galbene de rapiță sălbatică...

Și nu știu de ce, mi s-a părut dintr-o dată că omul, al cărui chip îl văzusem cu cîteva ceasuri în urmă în tabloul din sala laboratorului, privește și el cu ochi umezi și plini de mulțumire nemărginită, mînosul nostru Bărăgan!

M. DINCA

Patroicu Raduol, operator la cinematograful căminului și Mureșan Loghin, brigadier tehnic la gospodăria agricolă colectivă, doi vechi adversari... de joc.

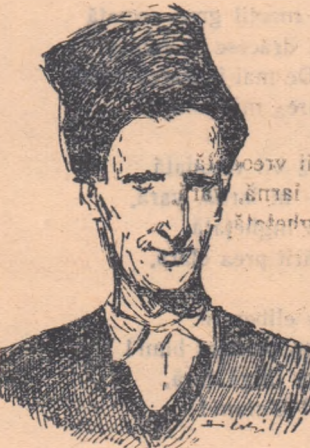

Fruntași ai recoltelor bogate

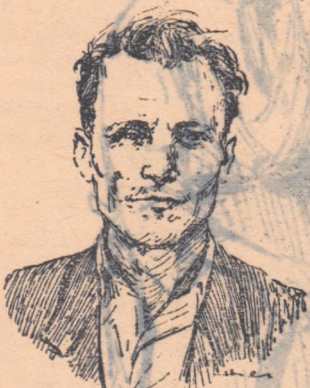
Toamnă... Pe ogoarele patriei se adună roadele. Cu acest prilej iese și mai puternic la iveală un simplu dar mare adevăr: vrei să culgi recolte bogate, apoi atunci aplică cu încredere înaintatele metode agrotehnice. Și, de acest lucru și-au dat bine seama tot mai mulți țărani muncitori care au pus preț pe sfaturile agrotehnice și n-au pregetat la muncă. Iată mai jos portretele citorva fruntași ai recoltelor bogate din acest an de cuprinsul regiunii București.

Moș Stancu Terpezan, are 72 de ani, dar meșter mai priceput decât el în munca pământului nu găsești în toată comuna Botoroaga. În toamna aceasta recolta sa de sfeclă de zahăr se ridică la aproape 40.000 kg. la hectar, recoltă de aproape trei ori mai mare decât producția medie prevăzută pe regiune.

5.200 kg. porumb boabe la hectar! Așa a cules țăranul muncitor Sandu Gheorghe, din comuna Mihăilești, de pe ogorul său înșămîntat în cuiburi așezate în pătrat. Și drept răsplată, la expoziția agricolă raională, pentru o astfel de recoltă el a primit ca premiu o prășitoare.

„Bun organizator și chibzuit conducător”... așa-l socotesc toți colectivității din comuna Dascălu. Creața pe președintele gospodăriei lor colective, Ion Puscaciu. Aceasta s-a văzut și mai bine la recoltatul grâului, cînd pe ogoarele colective, s-au obținut în medie 2400 kg. la ha., recoltă cu mult mai mare decât aceea obținută de țăranii muncitori cu gospodăriile individuale.

Îți mulțumesc Mark Ozernîi

Lanurile de porumb ale colectivei noastre au dat cea mai mare producție pe întregul raion. De pe cel semănat în cuiburi așezate în pătrat am cules cîte 6.280 kg. știuleți la hectar. Însă cele trei hectare cultivate după sistemul vestitului maistru al recoltelor record de porumb, Mark Ozernîi au dat o producție nemaiîntîlnită: peste 14.000 kg. știuleți porumb la hectar. — Vreți să știți ce metode am aplicat? Iată cîteva din ele.

Terenul l-am pregătit încă din vară și toamna anului trecut. Mai întîi a fost dezmințit cu polidiscurile, iar după cîteva săptămîni arat la 23—25 cm. adîncime cu tractoarele S.M.T.-ului Cefa. Oda a cu arăturile pentru înșămîntări am băgat sub brazdă cîte 4 vagoane de gunoi putrezit, la fiecare hectar. În primăvară, pe la sfîrșitul lui martie, am înprășit pe fiecare hectar cîte 200 kg. superfosfat, 600 kg. cenușă și 80 kg. azotat. După aceea i-am dat cu cultivatorul. La 7 aprilie am dat încă odată cu cultivatorul afinînd bine terenul. La 12 aprilie am început înșămîntările. Am pus în pămînt sămînță de soi hibridă obținută de noi în gospodărie. Iar îndată ce a răsărit porumbul l-am grăpat cu o grapă ușoară. Tot atunci am în-

prășit pe teren cîte 120 kg. cenușă și 80 kg. azot la hectar. Apoi la a doua prășilă am dat încă 150 kg. superfosfat la hectar înșă numai la cuiburi. În total am aplicat 4 prășile mecanice, precum și copilul. De asemenea, ne-am îngrijit și de polenizarea suplimentară artificială.

Presupunînd că am fi aplicat acest înaintat sistem de muncă nu pe 3 hectare ci pe toate cele 70, am fi scos cu peste 50 vagoane mai mult porumb știuleți! Inchipuiți-vă cîtă bogăție! Ce rezerve bogate ascunde pămîntul nostru. Bogăție pe care o putem obține cu ajutorul științei. Ca atare pentru anul viitor noi vom căuta să mărim suprafața de hectare cultivată după sistemul lui Mark Ozernîi.

Iată de ce în aceste zile cînd poporul nostru sărbătorește prietenia cu Uniunea Sovietică, gîndul nostru se îndreaptă încăodată cu dragoste și recunoștință spre înțelepții și pricepuții colhoznici sovietici, ale căror exemple ne sînt călăuză în muncă, în viața nouă pe care o construim în patria noastră dragă.

TEODOR MAGHIAR
președintele gospodăriei agricole colective „Steaua Roșie”, comuna Mădăraș, regiunea Oradea

Și-a ținut cuvîntul dat

Prin luna mai a anului acesta, țăranul muncitor Sălăjan Vasile din comuna Pișcolț, raionul Săcueni-Oradea, a trimis o scrisoare revistei „Albina”, chemîndu-l la întrecere pe Vasile Pîrvi, cunoscutul fruntaș al recoltelor bogate. După cîteva zile, Vasile Pîrvi a răspuns bucuros — tot prin revista „Albina”. — luîndu-și angajamentul să obțină 10.000 kg. știuleți de porumb la hectar și 3.000 kg. grîu la hectar.

Au trecut de atunci cîteva luni.

Vasile Pîrvi, harnicul țăran muncitor din satul Tomșani, regiunea Pitești, și-a ținut cuvîntul dat, depășindu-și angajamentele luate cu prilejul chemării la întrecere. El a obținut peste 13.000 kg. știuleți la hectar, aproape 4.000 kg. grîu la hectar, iar la sfecla de zahăr a obținut o producție record de 100.000 kg. la hectar!

Aceste frumoase rezultate, care sînt o mîndrie a agriculturii noastre, Vasile Pîrvi le datorește folosirii metodelor agrotehnice de cultivare a pămîntului — rod al însușirii temeinice a sfaturilor culese din cărțile citite la biblioteca căminului cultural din sat. Vasile Pîrvi n-a ocolit nici sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi. El le-a ascultat și le-a aplicat întocmai, cu încredere.

Astfel, astă primăvară, Vasile Pîrvi a fost primul în satul Tomșani care a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, cu sămînță hibridă, obținută de el din încrucșarea porumbului românesc de „Studina” cu porumbul „Dînte de cal”. Încă din toamnă a îngropat sub brazdele lăsate de tractor, 50 de care de bălegar. Apoi a arat tot terenul la o adîncime de 25 cm. cu tractorul de la S.M.T., lăsînd arătura în brazdă crudă peste iarnă. În primăvară, a mai dat pămîntului 150 kg. îngrășăminte chimice (azotat și superfosfat).

A prășit apoi porumbul de 3 ori cu prășitoarea și de 2 ori cu sapa, fără să-l mîșuroiască; l-a copilul lăsînd cîte două fire la cuib, a scos țăciunii din lan și cînd a înflo-

rît porumbul, a făcut polenizarea artificială, — scuturînd polenul spicelor pe mătasea porumbului...

La sfecla de zahăr, rodul cules de Vasile Pîrvi este un record: 31.000 kg. de pe 31 ari, adică 100.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Această izbîndă se datorește muncii sale organizate, dusa pe temelii științifice: după ce tractorul a făcut arătura adîncă din toamnă, în primăvară ogorul a fost îngrășat cu cîte 50 kg. azotat și superfosfat. A semănat apoi sfecla la timp potrivit (cînd solul avea doar o temperatură de 4 grade). Vara, deși pămîntul era curat, i-a dat trei prășile bune. (Prima prășilă a făcut-o la începutul lunii mai, cînd colții sfeclei abia se vedeau).

Așa muncește Vasile Pîrvi, fruntașul recoltelor bogate din raionul Găești. „Secretul” muncii sale este la îndemîna oricărui țăran muncitor care vrea să-l ajungă și să-l depășească. El stă în folosirea înaintatelor metode agrotehnice sovietice.

Să grăbim înșămîntările de toamnă

Ing. AL HAGI

Director General din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

În ultimele zile vremea s-a îmbunătățit simțitor, fiind foarte prielnică pentru coacerea porumbului și pentru desfășurarea în bune condiții a arăturilor și înșămîntărilor la păioasele de toamnă. Acest fapt a dus la intensificarea lucrărilor agricole de toamnă pe tot cuprinsul țării.

Numeroase regiuni din țară au obținut succese importante, atât la recoltarea culturilor cît și la înșămîntări. Astfel, regiuni ca Suceava, Pitești, București și altele sînt pe terminate cu recoltarea porumbului; în schimb regiunile Constanța, Stalin și Autonomă Maghiară sînt cu mult rămase în urmă. În aceste regiuni organele agricole și de stat n-au acordat atenția cuvenită stringerii recoltei la timp, deși porumbul în cea mai mare parte este copt.

Și situația înșămîntărilor de toamnă se deosebește mult de la o regiune la alta. Dacă în regiunea Galați, bunăoară, înșămîntarea grîului se poate considera ca terminată chiar la data de 22 octombrie, în schimb regiunea Iași n-a înșămîntat decît 29,7 la sută din plan, regiunea Bacău aproape 22 la sută, iar regiunea Arad 27 la sută. Deși aceste regiuni au avut aceleași condițiuni ca și regiunea Galați, din cauza unei slabe organizări a muncii, a nejuste folosiri a atelajelor și a unei nesușinute îndrumări a țăranimii muncitoare, executarea înșămîntărilor a întîrziat deosebit de mult.

Desigur, această întîrziere, cu nimic justificată, poate avea urmări proaste asupra producției anului viitor.

De aceea, se impune ca regiunile care au rămas în urmă cu înșămîntările să ia măsuri ca toate atelajele și tractoarele de la S.M.T. să lucreze zi și noapte pentru transportul recoltelor de pe cîmp, pentru executarea arăturilor și înșămîntărilor de toamnă. Urgentarea stringerii recoltelor, precum și a înșămîntărilor este cu atât mai necesară cu cît spectaculoși prevestesc o iarnă timpurie.

Bătălia recoltelor bogate pentru culturile ce se seamănă în primăvară începe încă din timpul toamnei. Pentru aceasta este necesar să continuăm arăturile adînci de toamnă, pe care vom face înșămîntări de primăvară. Știința și practica agricolă au dovedit că înșămîntarea de primăvară, făcută în arătura de toamnă, asigură o producție mare chiar dacă în primăvară ploile căzute nu sînt îndestulătoare.

Odată cu arăturile de toamnă să desțelenim izlazurile comunale și finețele slab productive, pe care să le înșămîntăm cu plante furajere care dau producții mari; să încercăm plantări de pomi, să desfășurăm terenul pentru plantarea vitei de vie; să luăm măsuri pentru pregătirea din toamnă a porumbului de sămînță.

Țărani muncitori! Agronomi și mecanizatori! Oamenii ai muncii de la sate! Organizați astfel munca încît fiecare lucrare să fie făcută la timpul cel mai potrivit. Aceasta este chezașia obținerii unor recolte bogate.

A primit peste 15.000 lei

Îngărc Lovariu din comuna Simmartin, Regiunea Autonomă Maghiară, a primit pentru cei doi boi contractați — care la predare cîntăreau aproape 2.000 kg. — un premiu în unele agricole și peste 15.000 lei, beneficiind totodată de avantajele prevăzute în contract.

Săptămîna

29 OCTOMBRIE — 5 NOIEMBRIE

CALENDAR AGRICOL

IN CIMP. Se termină — în regiunile din sudul și vestul țării — înșămîntările de toamnă și se intensifică în regiunile din nordul Moldovei, Suceava, Baia Mare și centrul Ardealului. Continuă recoltarea porumbului, florii soarelui, sfeclei de zahăr, bumbacului și orezului precum și executarea arăturilor de toamnă pentru culturi de primăvară. Odată cu arătura adîncă se îngroapă sub brazdă îngrășăminte naturale sau chimice. Se fac desțeleniri în pășunile și finețele slab productive, precum și în pîrloage.

IN LIVADA. — Continuă plantările de toamnă, săpatul la rădăcină al pomilor din livezile vechi și prelucrarea fructelor.

IN VIE. — În regiunile din sudul țării se termină culesul viilor. După cules, se despart vițele de pe sîrmă sau araci și se fac tăieri de ușurare a butucilor. Începe îngropatul viilor.

IN ZOOTEHNIE. — Se termină săpatul gropilor, construirea silozurilor, însilozarea nutrețurilor — în special a porumbului — și se depozitează în silozuri sfecla de nutreț pentru consumul de iarnă. Continuă monta artificială la oi.

Ing. agr. V. ALEXANDRU

TIMPUL PROBABIL

Ardeal și Moldova dimineața se produce ceață groasă, iar în munți pămîntul îngheață ușor la suprafață.

Cerul va fi — în Ardeal, Banat și Cîmpia Dunării — mai mult senin, iar în Moldova și Dobrogea mai inorat.

În aceste două regiuni se prevăd ploi slab locale. Vîntul — Crivățul — va sufla tare în prînzele zile în Dobrogea și Bărăgan. În timpul zilei, temperatura se va ridica de la 13 grade la 17 grade.

Între 1 și 4 noiembrie vremea se va încălzi, iar dimineața va fi îngheț și brumă numai în Ardeal. Timpul va deveni însă umed și cerul se va înora în toată țara; o ploaie slabă și mărunță va cădea în toate regiunile, mai abundentă fiind în Banat și Oltenia. Dimineața se va înregistra ceață. Temperatura — deși ușor ridicată dimineața — ziua se va menține între 10 și 16 grade.

N. TOPOR

Fiii Dunării

(Fragmente)

EPILOG

Sînt multe cîntecele-n care
popoarele slăvesc izvorul...
Eu, drumul Dunării spre mare
slăvindu-l, îmi slăvesc poporul.

Și-l voi slăvi întotdeauna
și adevărul voi slăvi —
să-l cînte Dunărea bătrîna,
cum cîntă-atîtea mărturii.

A fost, pe țărmul dunărean —
pe Dunăre — un partizan.

„A fost”, bătrînii spun balada,
și cînt baladele vor fi
și-un soare va topi zăpada,
cu Dunărea va viețui.

A fost pe țărmul dunărean —
pe Dunăre — un partizan.

„Erau vreo douăzeci ca el,
dar numărul sporî cu unul
cu Niculaie-un prichindel
la trup subțire ca alunul.

Printre tovarăși, cel mai mic,
la fabrică intrase slugă;
dar el spunea că-i ucenic
și că țimplar ar vrea s-ajungă.

Ce greu era! Pe el sudalimă
și trudă mare... Ucenici...
De te plesnea cu-n dos de palmă
stăpînul, ce puteai să zici?

Răbdai, dar țîi era necaz
iar noaptea pe-un pătuc de scînduri
se răsucea muncit de gînduri
și-abia dacă dormea un ceas.

Stăpînul trîmitea să-aducă
țocila de la fierărie,
Glumea fierarului: „Ei măi țică,
ce zici, frumoasă jucărie!”

Și-i mai spune: „Tu nu te teme
la stai aicea lîngă mine.
Acuș o dreg.” Trecut-a vreme
de-atunci, dar ține minte bine.

Și tot bătînd pe nicovală
fi povestea de zmei și crai
cu vocea-i dulce și domoală...
Ciulea urechea Niculai:

„Fost-au fost stăpîni pe lume
și pe ape și pe mare

„Dunăre,
mamă vitează,
de cînd lumea
stai de pază,
tu ne scalzi,
tu ne-ntărești,

de prin vremile străbune,
urieși, bălauri, care,
pe voinicul Dunărel
s-au pornit ca să-l omoare —
un voinic asemeni lui
numai raza soarelui!

Motto:

tu ne-ncinzi
și tu ne crești.
Noi cu Dunărea
tot una
bătem vremea
și furtuna.
(dintr-un cîntec vechi)

„Alelei, fițhari de vieți,
să mă stingeți nu puteți,
că eu am adînci izvoare
unde soarele răsare —
răsăritul soarelui,
început pămîntului!”

Cu balauri piept la piept
s-a luptat voinicul, drept
și-a ajuns, pînă la mare
unde soarele răsare,
lîngă țărmurile mari
în pădurea cu stejari...
„Iată că povestea-i gata.
Niculae, țîi-a plăcut?
Altădat' țîoi spune alta”.
— Am să viu să mal ascult.

Doar un lucru-aș vrea, bădie,
spui că-a fost și-n fierărie
Dunărel voinic —
și mari
valurile mării bat
țărmurile cu stejari!
Nu pricep, la mare cum
cresc stejarii?
Cum se poate?
Stă fierarul, se socoate
trage din lulea tutun
ș-apoi zice: „Om face drum!
Intr-o zi de-ai să cutezi
vii cu mine și-ai să vezi!”

...Și vremea basmelor trecuse
iar Niculai e azi țimplar;
a fost la mare și văzuse
pădurea-aceea de stejari;
povestea asta dunăreană
cu Dunărel, o-nțelegea:
Poporul — Dunăre se chiamă
Partidul
Dunărel era!

Dunărea, bătrîna-l știe
pe voinicul cel viteaz
ce-ntr-o zi, pe la amiază,
l-am primit în fierărie...

El venea de la izvoare —
de pe unde rîul vine
și prin munți pe la strîntoare
pe bălauri mi-i aținea...

Cînd bălaurii veneau
Dunărel mi-i aținea.
Sta în calea celor furi
prin orașe, prin păduri...
Dunărea mi-l îndrăgea
Dunărea mi-l ascundea,
să nu-l prindă, să-l omoare
să mi-l stingă de sub soare.

Dar bălaurii l-au prins
mi l-au prins, mi l-au închis
într-o temniță adîncă
și în altele, și încă
peste el zvîrlit-au stîncă...

Dar venind o primăvară
apele au tot săpat
și din temniță-l scăpară...
Dunărel s-a ridicat
pe vrășmași i-a înfruntat.

Mai țîrziu cînd iar l-au prins
Mi l-au prins, mi l-au legat
Și în sînge l-au scaldat.
Dar bătut el nu s-a dat.

L-azvîrliră de pămînt
și mi-l epînzurară-n vînt,
dar el glăsuia cuvînt.
Răsuna peste pămînt:

Ea leagă țară lîngă țară,
de țara Marii Uniuni!

Sînt multe cîntecele-n care
popoarele slăvesc izvorul...
Eu drumul Dunării spre mare
slăvindu-l îmi slăvesc poporul.

Cu ruși, sîrbi, unguri și bulgari,
cu cehi, pe Dunăre-mpreună
sîntem un codru de stejari,
și nu-s furtuni să ne răpună!

Și nu-s rugini să ne cuprindă!
Să ne înfrunte, nu-s puteri!
De lungi milenii se perindă
pe-aceia frămîntate vveri...

În vremuri grele partizan
bătrîna Dunăre ne-a fost.
Va trece vremea, an cu an,
Și toate trece-vor cu rost:

dar slava luptelor nu trece
ca vîntul prin păduri bătrîne!
Căci valul Dunărea-și petrece
și totuși, Dunăre rămîne!

Ea, Dunărea, păstrează semne,
din vechi milenii, amintiri:
galerele cu robi, trireme
și-ale înaltei Porți oștiri.

Fasciști cu-a morții grea armată
veniți într-un drăcesc frămînt;
ne-au vrut... De mai încearcă-odată
le sapă Dunărea mormînt!

De aceea dacă vii vreodată
pe Dunăre — în iarnă, vară,
de-i va fi apa înghețată,
ori apa Dunării prea clară,

de-aceia ce-o eliberară.
să ne-amintim, prieteni buni!
Ea leagă țară lîngă țară,
de țara Marii Uniuni!

Mihail Gavril

(Din volumul „Conștiința lumii”
care va apare la E.S.P.L.A.)

Cu sprijinul lui Miciurin

VLADIMIR STAȘEVSKI

Aproape că nu există cetățean în Tomsk care să nu-l cunoască pe Nikolai Perov.

Perov a început să se ocupe cu grădăritul încă înainte de revoluție. În vîrstă de 30 de ani, el și-a cucerit gloria celui mai bun aclimatizator al vișinului. Vișinele crescute în pepiniera lui erau aproape de două ori mai mari decît cele obișnuite și aveau un mare procent de zahăr. Se spunea că Perov a cunoscut în întregime secretul creșterii vișinilor în Siberia. Și poate că el s-ar fi oprit la cele realizate, dacă o întîlnire întîmplătoare nu l-ar fi pus pe gînduri. Întorcîndu-se odată din Ural, Perov a văzut în compartimentul trenului un om care ducea un vîlstar de măr european.

— De unde l-ați luat? — l-a întrebat Perov pe necunoscut

— Hei, prietene, îl aduc de departe. Am fost la Kozlovo. Trăiește acolo un om, un horticultor pe care îl chiamă Ivan Vladimirovici Miciurin, un vrăjitor nu alta: are mări din toate colțurile lumii. Mi-a dat și mie unul, ca să-l plantez pe pămîntul siberian...

Întorcîndu-se acasă, Perov i-a trimis de îndată o scrisoare lui Miciurin, în care îi povestea cum crește vișinii și-l ruga să-i dea sfaturi. Curînd a primit răspunsul: „Ai pornit pe un drum bun, ocupîndu-te de vișini. Nu părăsi această activitate. Este foarte însemnată nu numai pentru voi, siberienii, ci și pentru horticultura Uniunii Sovietice. Sînt primul care te rog să-mi trimiți prin poștă semințele care sînt atît de rezistente la ger și dau rod atît de bogat, ca să le pot experimenta la mine, în Kozlovo, cu ajutorul hibridizării. Treci de îndată la hibridizare... I. Miciurin. 1924. 26 octombrie”.

Marele revoluționar în biologie. Ivan Vladimirovici Miciurin, prin sfatul său a însemnat o etapă nouă în munca creatoare a horticulturii siberian.

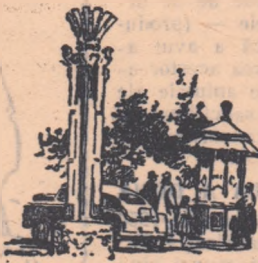
— Am 75 de ani, — scrie bătrînul Perov — dar mă simt în putere să continui lupta pentru continua dezvoltare a horticulturii în Siberia!

La Expoziția Agricolă Unională excursioniștii admiră un nou soi de vișni obținut după metodele miciuriniște de către horticultorul A. Bolonalev din Sahalin.

MICIURIN® Elevii Lui

Prin Expoziția
Agricolă Unională
a U.R.S.S. (II)

Dacă proporțiile gigantice ale Expoziției îți dau un simțămînt copleșitor, de măieție, nenumăratele amănunte pe care le întîlnești la tot pasul în pavilioane îți desfată sufletul prin nouitatea și neasemuita lor frumusețe. Multă fantezie creatoare, multă artă și-au spus cuvîntul aici. Timp îndelungat mii și mii de oameni au lucrat cu migală și neîntrecută măiestrie la țesutul uriașelor

lor covoare, la sculpturi și la tablourile ce acoperă pereții întregi.

„Floarea de piatră cu colorit extraordinar de viu, armonizat cu o gingășie de care numai harnica natură este în stare primăvara cînd zmăltuiește poienele, a răsărit aievea în mijlocul pavilioanelor; din staminele ei fișnesc tîmbe de apă; sub tulpină, în bazin se zbugule pești și lebede de aur. Sînt toate, sculpturi, dar freacățul apei dă impresia mișcării: parc-ar fi vii. Și mai departe încă. Intrî, să zicem, în somptuosul pavilion al R.S.S. Ucrailene. Panourile arcuite, care redau întocmai adîncimea perspectivei pe care se desfășoară nesfîrșitele cîmpii și crînguri, par niște ferestre deschise spre peisajele pline de poezie ale acestei țări cîntate cu atîta dragoste de Gogol și Taras Șevcenko. Și ascultî. E oare numai o părere înșelătoare? Nu, nu se poate. De undeva, picură trîlurile fermecate ale tărîurilor de privighetori... Constructorii pavilionului s-au gîndit, că glasul privighetorii nu poate fi despărțit de imaginea bogatei Ucraine și au pîndit în vreo noapte cu lună concertul măestrelor cîntărețe ale cărui acorduri le-au prins pe banda magnetofonului.

Sau la pavilionul R.S.S. Letone rămîi mult timp în fața ușilor monumentale, din lemn sculptat cu încrustări de chihlimbar; la R.S.S. Careo-fînă

te oprești printre altele, în ultima sală, la o uriașă sculptură făcută dintr-o buturugă. În lemnul tare, cunoscutul sculptor S. Comencov a deschiocat cu dalta nervură cu nervură, scoțînd la iveală chipul inspirat al unui cîntăreț popular ce mîngîie cu degetele strunele unui instrument, asemănător țambalului nostru. Și privindu-l, ascultî sunetele nostalgice ale cîntecului născut în inima pădurilor, cîntec pe care îl transmite un microfon așezat pe urdeava prin soclul statuei. Impresia de viață a acestei măiestre opere de artă este și aici desăvîrșită. Dar despre cîte altele nu s-ar putea vorbi? În pavilionul culturilor tehnice, de pe frunzele unor plante specifice, sculptate în marmură, picură neîntreput, în bazine, parfumuri; în pavilionul R.S.S. Armene, într-o vitrină sînt două mici tablouri gravate pe cîte o jumătate de eșmure de măr; unul cu chipurile lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, celălalt cu portretul

lui Miciurin. Aceste tablouri nu pot fi văzute cu ochiul liber de aceea la îndemîna vizitatorilor stau două microscopae; în alt pavilion pereții sînt făcuți în formă de fagure...

„Și iată-l aici, în largul cuprins al Expoziției, pe Ivan Vladimirovici Miciurin. Pe un soclu înalt de piatră, statuia lui stă neclintită în mijlocul unei livezi foșnitoare. În mijlocul grădini care îi era atît de dragă și-a petrecut întreaga viață; în mijlocul grădini priveghează și întru eternitate. Putea fi oare monument mai frumos care să cinstească amintirea marelui savant? În fiecare din cei 15.000 de pomi și arbuști fructiferi ai livezii trăiește cîte o părticică din truda visurilor lui; pe fiecare creangă lucesc la soare roade ale gîndirii și învățăturii lui, urmate și împlinite de nenumărați elevi, azi ei înșiși săvanți vestiți. Pe drept cuvînt i se spune, de aceea, livezii: „Grădina miciuriniștă”. Grădina miciuriniștă se întinde însă mult mai departe, pe întregul teritoriu al Uniunii Sovietice. Ea a crescut și crește neîncetat, cucerind pas cu pas pămînturile din miază noapte, pînă aproape de cercul polar. Prin polenizări, altoiri și hibridizări s-au născut minunate soiuri noi de pomi fructiferi, cu roade mari, dulci și parfumate ca în livezile din sud și totodată în stare să biruie asprimile cliemei din tundră și taiga. Așa se face că prin logodirea soarelui din sud cu cele sălbatice din nord, granița mărului care mărginea o fișie îngustă de pămînt în latura de miazăzi, a ajuns acum la Arhanghelsk și Murmansk.

Miciurin a creiat 63 de sorturi noi de măr; elevii lui au sporit numărul acestor sorturi pînă la 470. Alăturarea acestor cifre arată limpede cît de mare este avîntul miciurinișmului.

Sau să luăm de pildă, părul. Acest pom fructifer căruia-i place o climă blîndă, înainte nu putea crește în țînturile și regiunile rusești din Asia Centrală. Miciurin a izbutit însă să facă să răsără și în aceste locuri livezi de peri. Pentru aceasta a adus din taiga un păr sălbatic, care făcea pere mici ca niște măceșe și tari ca lemnul, dar care rezistă și la un ger de 50 grade sub zero. Pomiișorul sălbatic a fost încrucișat cu o varietate renumită de păr din Crimeea. Și după îndelungi strădanii a luat ființă o nouă varietate de păr cu fructe mari, zemoase, care rezistă bine la frig și ține pînă la anul nou. La fel a altoit creși din sud pe vișini sălbatice creînd vestitul soi de creși „Frumoasa nordului”, a încrucișat un migdal sălbatic cu un piersic sălbatic și pe noul pomiișor care a luat ființă din împerecherea lor a altoit un piersic de soi. care, cu fructele-i mari a înaintat apoi tot mai departe pe drumul nordului.

Colindînd în lung și-n lat prin livadă și prin pavilioanele unde sînt înfățișate izbînzile a zeci și sute de colhozuri, sovhozuri, precum și ale instituțiilor științifice, pe drumul deschis de genialul savant, întîmpini cu mirare și admirație nenumărate alte minuni ale miciurinișmului, — minuni ale științei.

Lucrul cel mai de seamă nu stă însă numai în aceea că s-au născut atîtea și atîtea soiuri noi de plante cu însușiri necunoscute înainte, ci, mai ales, în uriașa lor răspîndire. Nemuritoarele cuvinte ale lui Miciurin: „Nu putem aștepta daruri de la natură, sarcina noastră este de a i le smulge”, sînt bine cunoscute, cu tot tilcul lor, de către milioane și milioane de oameni sovietici care muncesc pe ogoare, în livezi și grădini. Puterea sovietică este aceea care a dat miciurinișmului marea lui strălucire, dîndu-i putința de a-și răspîndi roadele binefăcătoare în rîndurile întregului popor sovietic.

Cel care vizitează grădina miciuriniștă va vedea cum zi de zi, — și nu e de loc de mirare — grupuri de colhoznici din Asia Centrală sau din taiga, din părțile Murmanskului sau Arhanghelskului, din împrejurimile Leningradului sau din munteasa Adjarie, vin și așează cu dragoste buchete de flori la statuia marelui transformator al naturii, Miciurin. E prinosul recunoștinței lor pentru neprețuitele daruri făcute de savant omului.

AL. N. TRESTIENI

ALEXANDR GORIUNOV

MICIURINISTUL

Pe Lovati cu apa-i sbuciumată
De ani de zile cercetînd de zor.
Trăiește în grădina-i minunată
Un încercat și bun horticultor.

Muncește în grădină și acasă,
Ce-l neaflă să afle-l vezi că vrea
Și cunoscînd natura mofuroasă
Nu vrea s-aștepte daruri de la ea.

El crește-un măr cu mina-i grijule,
Vrea să-l sădească-n Nordu-ndepărtat,
Să-l vadă stînd în nopți de vijelle
Acolo-n Nord, înalt și ne-nfricat!

Și supunînd cu-nverșunare firea
El vede anii grabnic cum se duc,
Prin poștă o să-l vină mulțumirea
Din Nord pînă aci-n Velikj Luk.

Iar aurora boreală poate
Ulmită-n Nord va rămînea și ea
Cînd încercat de roade-nmiresmate
Un măr miciurinișt se va-nnălța!

În romînește de D. MIHAIL

Să ne îmbogățim BUNOSTINILE

Castanele sălbatice pot fi folosite

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au găsit o întrebuințare și castanelor sălbatice. În multe părți se făcea din ele o făină care era dată orășanilor și vitelor. Aceeași făină a fost folosită și ulei era bună pentru oblojeții rănilor.

Oamenii de știință din țara noastră au descoperit de curând că, într-adevăr castanele sălbatice constituie o însemnată avuție căci, prin prelucrare, din ele se pot obține o serie de produse importante. În primul rând, din amidonul castanelor ca și din acela al cartofilor, se poate fabrica spirt.

Industrializarea castanelor sălbatice se face îndată după recoltarea fructelor căzute din pomi și care sînt bine uscate. Ele sînt apoi măcinate grăunțos, ca grîsul. Prin diferite metode, din acest grîs se extrage spirtul.

Pe lângă spirt, se mai poate scoate un ulei tot atît de bun ca și acela de măsline și un altul întrebunțat la fabricarea săpunului. Borhotul constituie o hrană foarte bună pentru vite.

Datorită strădaniilor cercetătorilor noștri științifici bogata materie primă care sînt castanele sălbatice va fi folosită pentru producerea multor lucruri folositoare omului.

Știați că...

...chihihlimbarul este o rășină produsă de un anumit copac, care, frecată, atrage obiectele ușoare? Proprietatea aceasta a fost descoperită acum 2500 de ani de un învățat grec, Thales din orașul Milef. În grecește chihihlimbarului i se spune electron. De aci se trage cuvîntul electricitate.

...o vacă în greutate de aproape 400 de kg. mîncă în 24 de ore 18 kg. iarbă?

...în scoarța creierului omenesc sînt 14 miliarde de celule nervoase?

...în întreaga lume se vorbesc aproape 2000 de limbi?

...cea mai mare parte dintre rozătoare trăiesc sub pămînt fiindcă acolo găsesc un adăpost care le fereste de schimbările temperaturii, schimbări pe care nu le pot suporta? Aceasta din cauză că nici corpul lor nu are o temperatură statornică.

...cartofii îngheață la 6 grade sub zero?

...după teoria marelui savant sovietic O. L. Schmidt care este acceptată de oamenii de știință din întreaga lume, pămîntul s-a format acum aproape 5 miliarde de ani?

...prin venele omului circulează aproape 5 litri de sînge? Inima pompează acest sînge în vasele din corpul omenesc în mai puțin de 1 minut. Într-o oră pompează aproape 400 de litri, adică zece mii litri în 24 de ore sau trei milioane cinci sute de mii de litri într-un an.

...o gogoasă de mătase are pînă la 3000 m. de fir?

Constatare cu cititorii revistei „Albina”

Duminică 9 octombrie a. c., în orașul Constanța a avut loc constatarea organizată de revista noastră cu cititorii și corespondenții din regiune, frunțași ai recoltelor bogate, ingineri, agronomi, conducători ai unor unități economice din agricultură, activiști culturali sătești.

Constatarea a avut drept scop cunoașterea experienței țăranilor muncitori care au obținut recolte mari la hectar, precum și a metodelor folosite de activiștii culturali sătești în vederea popularizării acestei experiențe.

În cele citeva ore cit a fînit constatarea, a avut loc un interesant schimb de păreri. Așa, bunăoară, A. Gancea, inginer șef la gospodăria agricolă de stat Moșneni, a arătat, prin date concrete, ce importanță are pentru buna dezvoltare a culturii de grîu, arătura adîncă făcută la timp. „De pe suprafața unde arătura adîncă s-a făcut cu mult mai tîrziu de cît termenul optim — a spus inginerul Gancea, noi am scos cu peste 1.700 kg. — sau cu 40 la sută — boabe mai puțin decît recolta de grîu obținută la hectar pe restul de suprafață arată la timp”. Despre iurire

pe care o are asupra țăranilor muncitori cu gospodărie individuală cunoașterea concretă a muncii în gospodăria colectivă a vorbit inginerul agronom Constantin Boroișă de la gospodăria colectivă din comuna Mihail Kogălniceanu. Oprea Teodor — bibliotecar al căminului cultural din Cobadin, a vorbit despre roadele pe care le poate da un cerc de citit, bine organizat. Un astfel de cerc a funcționat anul trecut în comuna lor. Aici au fost citite cărți agrotehnice, cărți în care era descrisă munca țăranilor uniți în întovărășiri agricole sau gospodării colective. Bilanțul muncii bibliotecarului din Cobadin, este deosebit de interesant: o parte din țăranii muncitori care au urmat în mod regulat cercul de citit au devenit frunțași ai recoltelor bogate, iar peste citeva luni au pus bazele unei întovărășiri agricole.

Pentru redacția revistei „Albina” constatarea organizată la Constanța constituie un izvor de îmbogățire a tematicii revistei și un mijloc de întărire a legăturilor cu cititorii și corespondenții săi.

E. CHELBAȘU

★ Încălcarea contractului încheiat între producători și O. R. A. C. A. este pedepsită oare de lege? ★ E nevoie de autorizația sfatului popular comunal pentru a vinde un loc de casă în vatra satului?

Mai mulți cititori au cerut redacției revistei „Albina” lămuriri privitoare la problemele de mai sus:

Mai publicăm lămuririle cerute:

RASPUNS LA PRIMA INTREBARE:

Producătorii care cresc și îngrășă animale și păsări pe bază de contract cu O.R.A.C.A., se bucură de însemnate avantaje dacă ei respectă întocmai obligațiile ce și le iau. Bunăoară, Iosif Bojko din comuna Reci, raionul Sîmleu de Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară, pentru cei 2 boi contractați cu O.R.A.C.A., și predați în greutate de 1.940 kg., a primit 15.520 lei; totodată lui i s-a redus din cota de carne 90 kg, iar din cota de cereale 250 kg; a primit bonuri în valoare de 1.552 lei pentru a cumpăra diferite mănuiri din comentul de întîmpinare; a cumpărat la preț oficial 3 kg. talpă, 7 fuse piele, 4,5 kg. bumbac, etc.

Legile statului nostru și anume prevederile Decretului nr. 274 din 19 iulie 1954, stabilesc răspunderi pentru cei ce nu respectă obligațiile din contract. În cazul cînd O.R.A.C.A. nu și-a respectat obligațiile luate față de producător, ea va fi obligată prin judecată, să-l despăgubească pe acesta de toate pagubele ce i le-a pricinuit. Decretul amintit mai sus prevede însă răspunderi și pentru producători. Dacă producătorul nu și-a respectat obligațiile din contract, va fi obligat, tot prin judecată, să predea animalele contractate la cantitatea și calitatea prevăzută în contract, fără însă a mai beneficia de reduceri din cotele obligatorii. De asemenea producătorul care nu a predat animalele prevăzute în contract — la timp sau în cantitatea, greutatea și calitatea la care s-a angajat — va fi obligat prin judecată, să plătească o amendă. Această amendă se poate ridica pînă la de

doi ori valoarea cantităților de produse nepredate, socotite la prețul pieței libere.

Dacă contractul nu a putut fi însă respectat din cauze străine de voia producătorului — cum ar fi de exemplu o boală, o inundație sau un foc de pe urma cărora au pierit animalele — (producătorul dovăduind în scris că a avut aceeași grijă pentru întreținerea acestor animale ca și pentru celelalte animale ale sale) atunci el nu va fi sancționat ci doar obligat să restituie avansurile bănești primite de la O.R.A.C.A.

RASPUNS LA INTREBAREA A DOUA

Potrivit art. 8 din Decretul nr. 151/1950 cetățeanul are nevoie de autorizația Ministerului Agriculturii numai atunci cînd terenul pe care vrea să-l vîndă este în afara vetei satului și intră în categoria „terenuri arabile, pășuni, fînețe, vii, livezi, iazuri și bălți”.

De asemenea dacă terenul pe care vrea să-l vîndă este în vatra satului și intră în categoria „terenuri arabile, pășuni, fînețe, vii, livezi, iazuri și bălți”, cetățeanul are nevoie de autorizația sfatului popular comunal.

Pentru vinderea locurilor de casă, cu sau fără construcție, este nevoie — așa cum prevede Decretul nr. 221 din 1950 — de autorizația sfatului popular comunal, numai în cazul cînd comuna respectivă are un plan de sistematizare (adică un plan care cuprinde toate lucrările de construcții și de înfrumusețare a localității respective). În cazul cînd comuna nu are un asemenea plan de sistematizare, vinderea locurilor de casă — cu sau fără construcții — se poate face fără autorizația sfatului popular comunal. Această prevedere a fost stabilită prin Decizia Colegiului Civil al Tribunalului Suprem al R.P.R. nr. 672 din 6 septembrie 1954.

COLTU gospodinei

Plante bune pentru ceaiuri și oblojeți

● Ceaiul de sunătoare, precum și cel de tei sau de mătase de porumb sînt bune contra tusei.

● Din florile de tei sau de mușețel se face un ceai care, bătut seara, liniștește nervii și dă somn odihnitor.

● Ceaiul de fructe de ienupăr, frunze de frasin și mesteacăn, din scoarța ramurilor de salcie și din flori de soc, calmează durerile de reumatism.

● Din frunzele de izmă, de pelin, din flori de tei sau sunătoare se face un ceai tare care ajută la digestie.

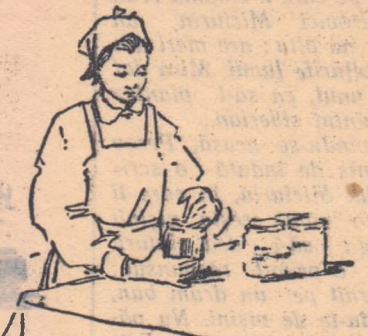
● Plante antidiareice sînt: afinele proaspete sau fierte (dacă sînt uscate), fiertura de gutui, de coarne, ceaiul de izmă, de coaje de gorun.

● Florile galbene de sunătoare (po-jarniță) după ce au fost lăsate un timp în untdelemn, vindecă răceala, tăieturile și arsurile.

● Oblojeți pentru răceală, junghiuuri, tuse: amestecăm făină de muștar cu apă caldă, pînă se face o pastă moale pe care o întindem pe o cîrpă subțire și o aplicăm pe partea bolnavă, apoi acoperim cu altă cîrpă. Oblojeala n-o lăsam mai mult de 10—12 minute, pentru că arde pielea.

● Pentru dureri de gît facem gargară cu ceai de mușețel, cu ceai de rădăcina de nalbă. Gargara trebuie să fie caldă.

● Folosirea plantelor pentru ceaiuri sau oblojeți nu trebuie să o facem fără socoteală, numai fiindcă așa am apucat din bătrîni. De aceea astăzi, cînd în cel mai îndepărtat cătun sau în a-

propierea lui se află un punct sanitar, trebuie să cerem sfatul medicului sau al sanitărilor în privința folosirii unei plante medicinale sau a alteia. Trebuie să ne ferim de asemenea, de așa zisa știință a șarlatanilor, care se aciuiesc uneori prin tîrguri vînzînd buruieni și rădăcini care, cîcă, alină orice durere. Adesea se întîmplă ca leacurile acestea să dăuneze, în loc să ferească. Trebuie să fie clar că un leac nu poate fi recomandat decît de medic sau de personal sanitar calificat.

La farmacii și cooperative se pot găsi tot felul de amestecuri de astfel de ceaiuri din plante medicinale, preparate după știință. Ceaiurile medicinale de la PLAFAR și farmacii — preparate din diferite plante — au pe cutie indicații asupra conținutului și modului de întrebuințare.

Este bine ca asemenea plante lecutitoare să nu lipească din casă oricărui gospodine.

Frîntură dintr-un fel de cronică...

...Și au purces în acea vreme țăranii muncitori din comuna Bozovici, comună așezată pe plaiurile Mehădiei, să-și dureze vrednică așezare pentru luminarea lor și a copiilor lor. S-au adunat să caadă la clnstită învoială ca prin strădania lor să stringă cărămidă și piatră, iar prin contribuția bănească să tocmescă meșteri pentru zidărie...

Documentele vorbesc că această s-a întîmplat în istoricoescul an 1951, iar despre vrednicia bozovicenilor a mers vestea peste sate pînă la ra-

Pe urmele scrierilor trimise ALBINEI

ion. S-a aflat acolo că s-au strîns peste 100.000 cărămizi și o frumoasă sumă de bani. Apoi țăranii muncitori au aflat cu mare mulțumire că secția de arhitectură și sistematizare de pe lângă sfatul popular al regiunii Timișoara a întocmit proiectul și devizul și s-a început rostuirea căminului cultural după plan.

Și au trecut așadar 4 ani încheiați. Pierdutu-s-au bani și vreme. Pierdutu-s-au materiale și nădejdele țăranilor muncitori din Bozovici pentru că într-o bună zi a poposit cu mare alai în comuna tovarășul Constantin Vodă, șeful secției care aprobase în acea vreme devizul și proiectul și a dat poruncă să

se oprească grabnic lucrarea și să se scoată fundația. Găsit-a atunci cu cale tovarășul Constantin Vodă că devizul și proiectul nu sînt bune și cu mare grijă a făgăduit altele mai potrivite.

Și au așteptat ei, vrednicii țăranii muncitori din Bozovici, multă vreme îndeplinirea făgăduielilor. Apoi dacă au văzut că tot nimic nu se face, au scris „Albinei”. Revista, la rîndu-i a trimis scrisoare tovarășilor de la raionul Almaj Mehădia, care însă n-au izbutit să dea un răspuns nimerit, găsînd — și credem că pe bună dreptate — că tovarășul Vodă va mai poposi odată prin Bozovici și că de data aceasta cu mai

puțin alai și făgăduieli, dar... cu proiect și deviz în toată regula, pentru începerea acum și nu mai tîrziu a lucrărilor.

Caravana care nu mai vine

Cam tot în acele vremi ale anului 1951 poposit-a în satul Ponor o caravană cinematografică. Și mult s-au bucurat ponorenii de cele ce le-au văzut ochii de la cea minunată năsoocire omenească. Cerut-au atunci harnicii gospodării ai Ponorului să mai poposească, și oit mai des, cea mașinărie ce-i zice caravană și după cum se spune s-au făgăduit multe în cea seară. Au trecut de atunci patru

ani bătuți pe multe. Căuta-t-au ponorenii caravana, așa precum Făt Frumos din poveste căuta-o-a pe prea frumoasa Ileana Cosînzeana. — Vine dinspre luncă — spun-neau unii: alții țineau că va veni dinspre deal. Dar caravana nu se mai arăta. Parcă o înghițise pămîntul. Și iată că „Albina” a aflat de urma năzdrăvanei caravane. S-a aciuat prin meleagurile Aiu-dului și stă, și stă, pentru că cîcă drumurile-s grele și nu poate răzbi spre Ponor. Fiind deci drumul către Ponor atîminteri de cum trebuie să fie, „Albina” dă sfat dregătorilor din partea locului să cheme degrabă pricepuți și dibaci meșteri în ale drumurilor. Căci dacă nu se vor rostui lucrurile cu drumul către Ponor, făgăduielile rămîn vorbe goale. Iar ponorenii vor mai avea încă de agonisit multă și grea așteptare.

Pentru conformitate
C. MUNTEANU

In preajma Conferinței de la Geneva

Așadar, în „calendarul dintre cele două Geneve” nu a mai rămas nici o filă. De la 27 octombrie, ziua deschiderii conferinței, privirile și gândurile tuturor vor fi îndreptate către sala de lucru a miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. Timpul scurs de la conferința din iulie a șefilor celor patru mari state a dovedit îndeajuns că spiritul care a căpătat atunci viață, spiritul înțelegerii și colaborării, nu este numai o adiere prietărească, ci un mare adevăr al zilelor noastre.

Politica înțelegerii și a tratatelor statornicitate la Geneva a fost susținută cu ardoare de popoare. Doar unele cercuri reacționare apusene, care nutreau încă speranța dezlănțuirii unui nou măcel, socotesc că „spiritul Genevei” le este un obstacol serios în calea planurilor lor dezaștate. Pentru aceste cercuri, conferința celor patru mari de la Geneva și rezultatele ei au însemnat într-adevăr o lovitură de măciucă.

De multă vreme oamenii simpli s-au obișnuit să cîntărească și să pună față în față faptele și nu declarațiile oamenilor politici. Tocmai de aceea, ei își dau seama că Uniunea Sovietică a făcut în acest răstimp tot ce i-a stat în putință pentru a pregăti un teren cât mai prielnic de lucru conferinței miniștrilor Afacerilor Externe care se deschide la Geneva. Pentru rezolvarea fiecăreia din cele trei probleme aflate pe ordinea de zi a conferinței, guvernul sovietic a adus o contribuție de preț. Uniunea Sovietică a stabilit relații diplomatice cu guvernul Republicii Federale Germane și a încheiat un tratat cu Republica Democrată Germană. Uniunea Sovietică își dă toată simțința să ajute unificării Germaniei ca stat pașnic și democratic. În problema dezarmării care, de asemenea, se află pe ordinea de zi a conferinței, străduințele Uniunii Sovietice sînt bine cunoscute. Apropierea punctelor de vedere ale celor patru puteri în problema dezarmării este de acum un fapt de netăgăduit de către înșiși oamenii politici și de către ziarurile din țările apusene.

Legăturile economice, culturale și sportive între Răsărit și Apus s-au dezvoltat și întărit. Nenumărate delegații, alcătuite din deputați, savanți, scriitori și sportivi din Apus au călătorit și călătoresc în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară.

Toate aceste fapte dovedesc că dacă toți participanții la conferința miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva vor da dovadă de înțelegere, bunăvoință și colaborare, rezultatele acestei noi întâlniri internaționale nu pot fi decît spre folosul și binele păcii.

A. RALEA

E bine să știm...

...că negocîul cu oameni nu a fost înlăturat din toate ungherele lumii. Bunăoară, în Nigeria de răsărit, — colonie engleză în Africa — se face negustorie cu femeie. Femeile sînt deosebit de căutate. Dar nu orice femeie. Numai acelea care asigură negustorului ciștiguri serioase. Cîrmuitorii Nigeriei cunosc acest lucru și chiar ei încurajează acest comerț.

Intr-un anunț publicat de un ziar nigerian se spunea: „Se vinde o tinăcă brunetă, frumoasă, în vîrstă de 18 ani, înălțimea 1,65 m... O treime din preț se plătește imediat, restul în decurs de 18 luni”.

...că în Congo Belgian, — colonie a Belgiei în Africa, — viața este plină de neajunsuri. Lucrînd cîte 14—16 ore pe zi, cei mai mulți muncitori din fabrici primesc un salariu zilnic care nu întrece costul a două cutii de chibrituri. Pentru o muncă de ocaz, mînerii primesc între 300 și 700 franci lunar, în timp ce 1 kg. carne costă 100 franci.

...că în Maroc, din peste 1.600.000 copii de vîrstă școlară, abia un sfert învață carte. În întreaga țară, 90 la sută din locuitori sînt analfabeți. În general numai 10 la sută din copii merg la școală; în Sudan 8 la sută; în Algeria abia ceva mai mult de 1 la sută. În toate aceste țări, aflate în Africa, stăpînesc colonialiștii care încearcă să înăbușe cu forța lupta localnicilor pentru libertate.

...că pentru o populație de 17 milioane de locuitori cît numără Dakar-ul, — colonie franceză din Africa — nu funcționează decît 15 spitale.

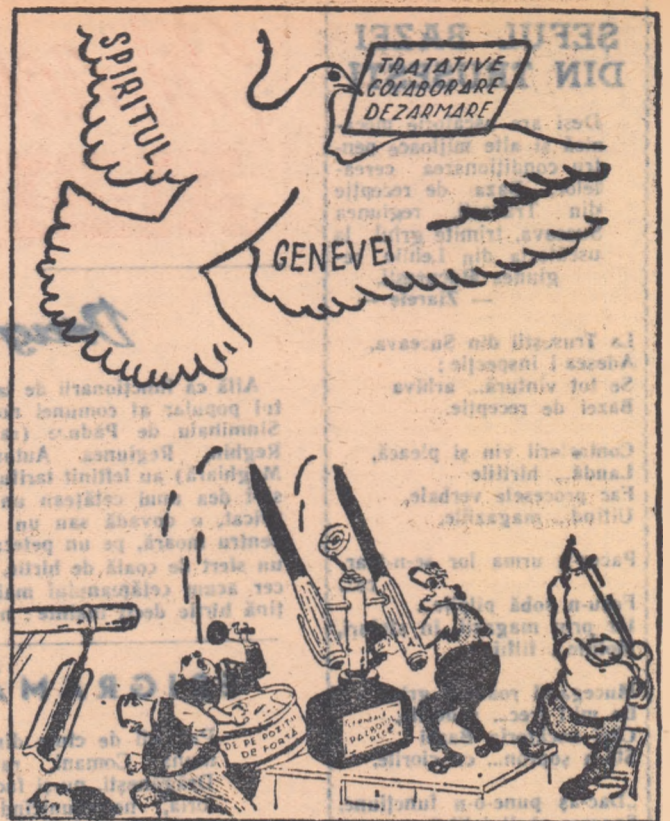
...că în coloniile africane aflate sub jugul colonialiștilor englezi, francezi și belgieni trăiesc triburi ale popoarelor hotentot și boșiman, lipsite de școli și de orice legături cu lumea civilizată. Aceste popoare au rămas atît de înapoiate încît unele din ele nici nu au o vorbire omenească: ele se înțeleg prin semne și au un grai care se compune din sunete produse prin plescăitul limbii...

...că în Italia, un sfert din totalul studenților sînt nevoiți să renunțe la studii, fiindcă nu au cu ce se întreține.

...că din sumele cheltuite pentru fabricarea unui avion greu de bombardament s-ar putea construi două centrale electrice, fiecare puțind da lumină necesară unui oraș cu 60.000 locuitori. Cu aceiași bani s-ar putea ridica două spitale inzestrate cu cele mai moderne aparate medicale.

...că suma cheltuită pentru construirea unui avion de vîntoare este egală cu costul a 1.700 vagoane de grîu.

...că din banii întrebuițați pentru construirea unui crucișător s-ar putea construi blocuri cu locuințe încăpătoare și moderne pentru 8.000 oameni.

(Desen de BORIS EFIMOV din „KROKODIL”)

Spiritul Genevei... Aceste două cuvinte au devenit o expresie a desînderii internaționale și se pare că fiecare din aceste două cuvinte este scris cu litere luminoase pe cîte o aripă a porumbelului alb al păcii, așa cum se vede și din desenul de mai sus.

Nu întotdeauna, și nu pentru toți însă, răsăritul soarelui este aducător de bucurii. Bufnițele și lilieciul, hienele și șacalii tug de lumina fiindcă numai bezna nopții este potrivită cu planurile lor întunecate.

O, ce n-ar da bufnita să poată stinge răsăritul! Știut este că și lumina spiritului Genevei nu e pe placul unui anumit soi de bufnițe, al unor bancheri fabricanți de arme și politicieni, care slujesc cu îndărătnicie scopurilor de război.

Zadarnic domnilor! Puteți urla cît vă ține gura căci el, spiritul Genevei va triumfa, fiindcă el este expresia voinței popoarelor care urăsc războiul.

Dela o SĂPTĂMÎNĂ la alta

DAMASC

In capitala Siriei a avut loc semnarea unui acord militar între Siria și Egipt. Acordul dintre cele două țări este o înțelegere cu scop de apărare. Ziarele și unele cercuri politice vorbesc că în curînd acestui acord ar urma să i se alătore Arabia Saudită și alte țări arabe, punîndu-se astfel temelie unei alianțe de apărare a lumii arabe.

De mulți ani S.U.A. și Anglia se străduiesc să încheie o alianță războinică, așa numită a Orientului Mijlociu, în care să înglobeze și țările arabe. Egiptul, Siria, Arabia Saudită și alte țări arabe au refuzat însă să se alătore unei asemenea alianțe. După multe țirguieli, S.U.A. și Anglia au reușit să înjghebe pactul de la Bagdad, din care fac parte Anglia, Turcia, Irak, Pakistan, și în ultima vreme și Iranul. Această alianță este îndreptată nu numai împotriva Uniunii Sovietice, ci și împotriva Egiptului și a tuturor țărilor arabe.

Acordul militar încheiat de Siria și Egipt este alianța unor țări hotărîte să-și mențină neutralitatea și să-și apere independența amenințată de uneltirile cercurilor imperialiste străine.

RIO DE JANEIRO

Alegerile care s-au desfășurat în Brazilia pentru posturile de președinte și vicepreședinte ale Republicii, s-au încheiat cu un succes deplin al forțelor democratice. Candidații forțelor democratice: Kubitschek pentru postul de președinte și Goulart pentru postul de vicepreședinte, au întrunit cel mai mare număr de voturi.

De fapt, alegerile din Brazilia au pus față în față cele două forțe politice: coaliția partidelor democratice și coaliția grupărilor politice reacționare. Majoritatea populației braziliene a votat pentru candidații forțelor democratice intrucît în programul lor se prevede apărarea libertăților democratice, îmbunătățirea nivelului de trai al populației, garantarea dreptului la muncă, reforma agrară, cucerirea independenței economice și politice a țării.

Rezultatul alegerilor din Brazilia a însemnat o grea înfrîngere suferită de forțele reacționare din țară și de susținătorii lor din afară. Ele încearcă acum ca printr-o lovitură de staț să întroneze o dictatură militară. Uneltirile lor se izbesc însă de forța maselor populare, care cer înscăunarea la putere a celor aleși.

SAARBRUEKEN

Populația din Saar a fost chemată duminică, 23 octombrie, în fața cabinelor de vot. Celor aproape 670.000 de alegători li s-a cerut să spună dacă aprobă sau resping așa numitul „statut european” al Saarului. De votul de la 23 octombrie atîrnă în bună măsură soarta acordurilor de la Paris. Cercurile conducătoare franceze țin cu tot dinadinsul ca regiunea Saar să nu fie alipită Germaniei. Dar majoritatea populației din Saar și multe din grupările politice își arătau încă înainte de referendumul potrivit față de „europenizarea” ținutului lor. Interesele populației din Saar și ale întregului popor german impun alipirea Saarului la o Germanie unificată, pașnică și democratică. Prin votul său, populația din Saar a respins așa numitul statut de „europenizare” a Saarului.

„Situație nouă și sarcini noi în Germania occidentală”

Documentul dat publicității de conducerea Partidului Comunist din Germania

Conducerea Partidului Comunist din Germania a dat publicității un document intitulat „Situație nouă și sarcini noi în Germania occidentală”.

În acest document Partidul Comunist din Germania relevă necesitatea revizuirii politicii interne și externe a Republicii Federale Germane. „În Germania occidentală — se spune în document — trebuie dusă o politică îndreptată spre menținerea păcii în Europa pe baza unui sistem de securitate colectivă. Trebuie să împiedicăm orice noi acțiuni îndreptate spre traducerea în viață a politicii acordurilor de la Paris”.

Guvernul federal, se spune în continuare în document, nu poate să mai ignoreze existența Republicii Democratice Germane. Tendința lui Adenauer de a vorbi în numele întregii Germanii nu poate schimba faptul că Republica Democrată Germană există și că ea are un mare viitor.

De aceea, acela care dorește în mod sincer unificarea trebuie să se pronunțe pentru lozincă națională: „Germani, în jurul aceleiași mese!” Întărirea relațiilor economice și culturale între cele două state germane contribuie la apropierea dintre ele. Răspunderea care revine clasei muncitoare din Germania impune muncitorilor și organizațiilor lor din cele două părți ale Germaniei să cadă de acord asupra unor acțiuni comune.

Partidul comunist cere „anularea oricăror măsuri de persecutare a Partidului Comunist din Germania și a simpatizanților săi”. Partidul Comunist din Germania pune în gardă pe membrii Partidului Social-Democrat din Germania și ai Uniunii sindicalelor împotriva consecințelor dăunătoare pe care le poate avea politica dusă de conducătorii Partidului Social-Democrat din Germania și ai Uniunii sindicalelor. „Declarația conducerii Partidului So-

cial-Democrat din Germania în care se spune că el recunoaște acordurile de la Paris are ca scop să sprijine traducerea în viață a acestor acorduri. De aceea, social-democrații trebuie să înlăture influența acelor conducători ai P.S.D.G. care ignorează dorința membrilor de rînd ai partidului de a lupta împotriva fascismului și militarismului. Interesele vitale ale muncitorilor cer stabilirea unei unități de acțiune între Partidul Social-Democrat din Germania și Partidul Comunist din Germania”.

În încheiere, conducerea Partidului Comunist din Germania declară că viitoarea Germanie unificată trebuie să fie „adevărată noastră patrie, o adevărată mare putere a păcii, democrației și progresului, un stat suveran, puternic, un stat respectat și egal în drepturi în familia popoarelor lubitoare de pace din Europa și întreaga lume”.

ŞEFUL BAZEI DIN TRUSEŞTI

Deşi are uscătorie mecanică şi alte mijloace pentru condiţionarea cerealelor, Baza de recepţie din Truseşti, regiunea Suceava, trimite grîul la uscătorie din Lehliu, regiunea Bucureşti.

— Ziarele —

La Truseşti din Suceava, Adesea-i inspecţie:
Se tot vintură... arhiva Bazei de recepţie.

Contr'orii vin şi pleacă,
Laudă... hîrţile
Fac procesele verbale,
Uitînd... magaziiile.

Pacea-n urma lor se-n-toarce,
Focu-n sobă pîlpile...

Iar prin magazii, în stoluri,
Molile... filiiie!

Mucegaiul roade-n grîne,
De mi-l trec... sudorile,
Căci uscătorie Bazei
Stă-n şopron... cu corile.

„Dac-aş pune-o-n funcţiune,
Sporesc cheltuielile!”
Spune şeful — „şi-mi incurcă
Toate socoteliile...”

Chiar lopeţile de mină
Stau... pe săturatele!
„Să lucreze? Să se... strice?
Nu-s deajuns... bucatele?”

Floarea soarelui... primită
Din largul raionului —
Stă... de cer acoperită,
În dosul şopronului.

„Dac-o plouă? Nu-l nimica!
Îi dau brînci, ca grîulul
La uscătorie mare,
Din gara Lehliului...”

„Cer vagoane, scriu hîrtia,
Pun îscăliturile
Şi... spre Bărăgan cu marfa
Şi cu-neurcăturile!”

Ei! De-aici, pin-la Lehliu...
Nu-i cumva de-a-ndoaselea?
Ba o fi — dar şeful Bazei
Ştie el foloasele!

Căci trecînd la alţi-n seamă
Toate s'fîcăciunite,
El s-alege cu... o primă!
Ei — cu sancţiunile!

M. VOINEA

In acum ALBINEI

Dragă „Albino”

Află că funcţionarii de la statul popular al comunei noastre Sînmihaiu de Pădure (raionul Reghin, Regiunea Autonomă Maghiară) au ieşit din tarif. Ca să-i dea unui cetăţean un certificat, o dovadă sau un bon pentru moară, pe un petecuş de un sfert de coală de hîrtie, ei îi cer acum cetăţeanului mai puţin hîrtie decît înainte: numai

cinci coli mari pentru fiecare certificat, dovadă sau bon. Dacă cetăţeanul nu e librar şi n-are acasă coli de hîrtie, tovarăşii de la stat îl fac înlesnirea să dea în loc de cinci coli 25 de bani. Cînd cetăţeanul vrea să facă o cerere, trebuie să dea zece coli. Dacă n-are coli, l se îngăduie să dea 50 de bani.

Cînd cetăţeanul cere să facă tovarăşii de la stat o „leşire pe teren”, adică să facă ei o constatare la locuinţa sau pe terenul aceluia cetăţean, atunci el trebuie să dea numai... 100 de coli de hîrtie. Dacă n-are coli, l se îngăduie să dea 5 lei.

Nu-i aşa că e ieftin?
Şi de cînd ne aplică acest tarif ieftin, tovarăşii funcţionari de la stat ne par mai... scumpi.

MORAR S. MIRCEA
ţaran muncitor, comuna
Sînmihaiu de Pădure

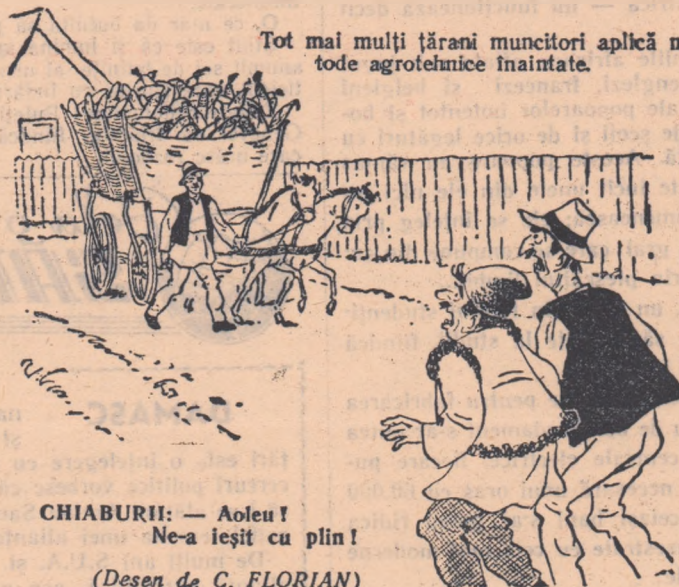
EPIGRAMĂ

Paznicii de câmp din comuna Comani, raionul Drăgăneşti, nu-şi fac datoria, necomunicînd situaţia înşămînţării.

Cu mirare, întreg satul
Se întreabă azi, fireşte:
În problema-acestor paznici
Oare statul ce... păzeşte?

SUPERSTIȚIA CHIABURILOR

Tot mai mulţi ţărani muncitori aplică metode agrrotehnice înaintate.

CHIABURII: — Aoleu!
Ne-a ieşit cu plin!

(Desen de C. FLORIAN)

Cota şi căciula

— O istorisire despre un fapt adevărat —

Dragii mei, ascultaţi o istorioară.

Era o zi frumoasă de toamnă. Pe şoseaua care duce din comuna Huruişti (raionul Adjud, regiunea Birlad) la baza raională de recepţie a cotelor de cereale, mergea un şir de căruţe, încărcate. În una din ele se afla, în saci, cota de grîu predată de chiaburul Nica Gheorghe.

Chiaburul însoţea convoiul mergînd pe lîngă căruţa cu sa-

cii lui. După un timp, încălzindu-se el de cît mersese pe jos, îşi scoase căciula şi o puse pe un sac din căruţa.

Apoi mai merse chiaburul ce mai merse, pînă ce, la o cotitură a şoselei, pîrîndu-i-se lui că nu-l vede nimeni, o luă binişor cu căruţa pe un drumuşag lăturalnic.

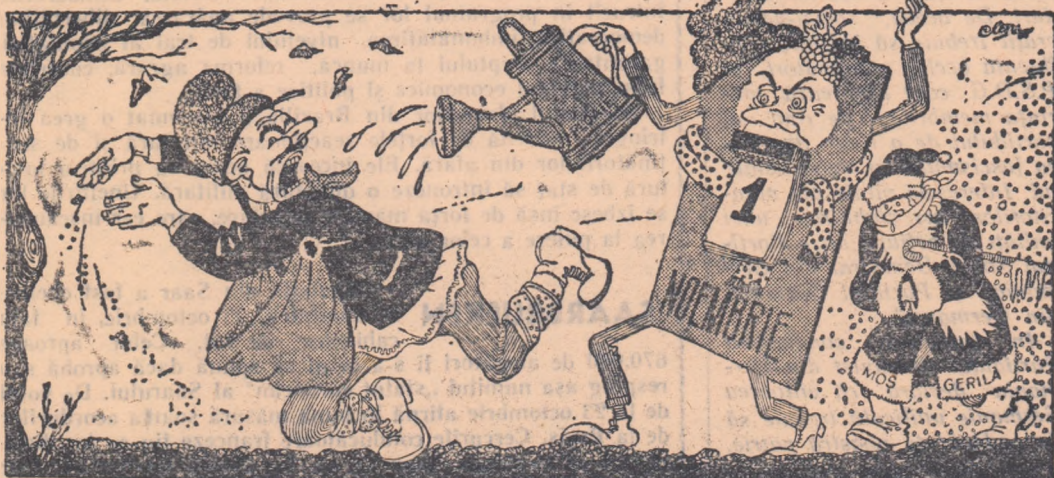
Auzi, ce să-i dea chiaburului prin cap! Să-şi fure singur grîul pe care îl predase la colectare!

Dar el a fost văzut, căruţa cu grîu a fost adusă din nou în convoi şi a ajuns cu bine la baza de recepţie. Iar chiaburul a ajuns la tribunal... fără căciulă. I-a rămas în căruţa.

Cu alte cuvinte, dragii mei, cînd chiaburul încerca să-şi fure singur grîul dat la cotă, crezînd că n-o să fie prins, el — la drept vorbind — îşi fura singur căciula.

C. CRISTOBALD

Vedeniile întîrziatului cu înşămînţarea

— Staţi, fraţilor, că mai am puţin şi termin!

(Desen de A. CLENCIU)

Cum alegi, aşa vei culege

Unii ţărani muncitori nu-şi triorează grîul.

BOABELE DE NEGHINA (vorbind între ele):
— Dar boabele astea de grîu ce caută într-un sac cu noi?
— Lasă-le şi pe ele, să fie de săminţă!

(Desen de CIK DAMADIAN)

Domnul DUTĂ şi coana MARIA

Zilele trecute, într-o sală a tribunalului popular al regiunii Bucureşti, s-au lăţit chiaburul Duţă N. Marin din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Călăraşi, cu chiaburoaica Maria Panait din Cuză Vodă, acelaşi raion.

— Dumneata, domnule Duţă, de ce eşti trimis în judecată?

— Pentru o nimica toată, coană Mario! Cîcă n-am predat anul acesta la colectare 100 de kilograme de carne de vită, 30 de kilograme de carne de porc şi 400 de litri de lapte... Dar eu sînt nevinovat.

— Păi de ce n-ai predat?

— Dacă n-am avut de unde!

— Păi, parcă ai şi vaci şi porci.

— Aş! Am numai bol şi numai scroafe.

— Atunci ai dreptate. Eşti nevinovat.

— Dar dumneata, coană Mario, de ce eşti trimisă în judecată?

— Pentru o nimica toată, domnule Duţă! Cîcă n-am predat anul acesta la colectare 258

de kilograme de carne de vită şi 88 de kilograme de carne de porc... Dar eu sînt nevinovată.

— Păi de ce n-ai predat?

— Dacă n-am avut de unde!

— Păi parcă te-au prins că ai

ascuns doi porci la vecinul dumitale Ion Manole...

— Aş! Ascuns se cheamă ăla, dacă i-au găsit?

— Atunci ai dreptate. Eşti nevinovată.

...Numai că tribunalul a fost de altă părere în ce priveşte faptele acestor „nevinovaţi”. Şi ca atare le-a dat şi răsplata pe care o meritau.

cbd.

Guzganii... cu două picioare

Datorită risipei şi delăsării conducerii cooperativei Frumuşani, raionul Vidra, această unitate are o situaţie economică şi financiară grea. La aceasta au contribuit şi numeroasele scăderi nejustificate ale unor mărfuri din gestiune.

Nu prea ştiu cu ce să-ncep
Povestirii să-i dau cep.
Ca să-nlătur şoaptele
O să-ncep cu faptele.

...Un control care-a venit
Pe la noi, ştii ce-a găsit?
— Viaţa cooperativei
Frintă-n filele arhivei.

Şi uitîndur-se agale
Prin procesele verbale
A văzut, pe rînd scăzute

— Bere, bute după bute:
„Spartă”, „scursă”, „alterată”;
Drojdie... „evaporată”;

Vin pierdut... „vărsat”, „dospl”,
Peşte care s-a... „topit”;

Ros de şoareci, mult salam,
Şuncă, peste-un kilogram...
Iar guzganii ar fi ros,

La-ntuner, pe din dos,
Sticle mari, cu ţuică pline,
Mi se pare şi.. măslina...

...Mărfurile pot scădea
De iau eu sau... dumneata
Sau în fine, cineva...
Şuncă şi salamuri încă
Drept, şi şoarecii mîncîncă;
Dar să alle Frumuşanii
Că pe ţuică-o rod guzganii,
Nu s'a pomenit sub soare.
Doar de au... două picioare!

— Ce-a făcut controlu-n sat,
Uite, încă n-am aflat.
De-or fi fapte vesele
Voi citi „procesele”...

Dar de-or mai leşi guzganii
Pe la noi prin Frumuşanii,
Sticle de rachiu să roadă,
Le-om lega sticla de coadă...

AMAN ŢEPUŞA

Năvănuiri

În comuna Motoşeni, raionul Zeletin, se află o bază de recepţie. Ea are, între altele, menirea să primească seminţele aduse de ţărani, dîndu-le în schimb seminţe bune de înşămînţat.

Dar din cauza proastei planificări a schimbului seminţele

lor la această bază, ţărani bat drumurile zile întregi, întorcîndu-se la casele lor cu seminţele tot neschimbate.

De unde se vede că la această bază, ca să poată fi schimbate la timp seminţele, trebuie schimbate mai întîi... năvaurile.